

תת"ע (ירושלים) 9559-06-23 - עדו חי שטובר נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 9559-06-23 - עדו חי שטובר נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 9559-06-23

עדו חי שטובר

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[17.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 17.03.2024.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 95501119754 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 09.01.2023 של עקיפה כשהדרך לא פנויה בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה שתועדה במצלמה של שומר דרך.
3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו קנס על סך 1000 ₪, 3 חודשי פסילה ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שלוש שנים.
טענות הצדדים
4. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון משום שלא קיבל את ההזמנה לדיון לידיו. לדבריו, ההזמנה נשלחה לעורך דינו בלבד אך זה לא עדכן אותו במועד הדיון החדש ככל הנראה עקב טעות משרדית.
5. לטענת המשיבה יש לדחות את הבקשה וזאת משום שבלבול או טעות משרדית אינן סיבות מוצדקות לאי התייצבות לדיון. כמו כן, לטענתה, המבקש לא טרח לבדוק מה עלה בגורל הדיון וכן ידע על פסק הדין מספר חודשים לפני הגשת הבקשה.
דיון והכרעה
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
10. על פי יפוי הכח הקיים בתיק בית המשפט המבקש מיוצג על ידי עו"ד יוסי נדב אשר נכח בדיון שהתקיים ביום 20.7.23 ללא נוכחות הנאשם. המבקש לא ביקש לשחרר את בא כוחו מייצוגו בתיק. מסירת החלטה לב"כ הנאשם כמוה כמסירת החלטה לנאשם כל עוד הוא לא שוחרר מייצוגו. ב"כ הנאשם צפה בהחלטת הדחיה במערכת נט המשפט לפני הדיון ועל כן מדובר במסירה כדן של מועד הדיון.
11. הטענה לפיה המבקש לא ידע על מועד הדיון עקב טעות אנוש משרדית נדונה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע כי:
"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד 6(6), 793; ר"ע 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
12. שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם או מתן הארכת מועד להישפט, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (פסק דין איטליא, רע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
13. יודגש כי מחדלם של סניגורים אינם מצדיקים, באופן אוטומטי, את ביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו של מבקש, או מתן ארכה להישפט ויש לראות את מחדלו של סניגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל מיום 4.5.2009). משכך טענת ב"כ המבקש אינה יכולה לעמוד. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
16. המבקש לא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה שתועדה על ידי שומר דרך. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש.
17. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.